

A választásról jelentjük

Vasárnap az éjszakai órákban a szavazatszám-laskor munkatársaink felkeresték a Csongrád megyei, a Szeged m. városi és a szegedi járási választási elnökségek elnökeit — Nagy Istvánt, Tombácz Imrét és Sajo Gyulát — és a következő kérdésekre kértek tőlük választ:

- 1 Miként biztosították a választás törvényességét, hogyan ellenőrizték annak betartását, történt-e törvénytörést eset a megye, a város, a járás valamely választókerületében?
- 2 Milyen volt a lakosság érdeklődése a választás iránt; magartatása, hangulata a választás napján?
- 3 Hogyan végezték feladatukat a választás technikai lebonyolításában részt vett bizottságok, választási irodák, társadalmi aktivisták?

Mindenütt érvényesült a törvényesség

Nagy Istvánnak, a Csongrád megyei választási elnökség elnökének válasza:

1 A Csongrád megyei választási elnökség megállapította, hogy korábban az országgyűlési és tanácsági jelölő gyűlések, s most vasárnap pedig a választások a megye városai-ban és községeiben a törvényes előírásoknak megfelelően zajlottak le. *Egyetlenegy helységről sem érkezett panasz.* A választásokon mindenütt messzemenően érvényesült a szocialista törvényesség: a választópolgárok éltek jogaikkal, teljesítették kötelességüket. A törvényességhez tartozik, hogy a megyei választási elnökség — hasonlóan a többi választási elnökséghez — *négy éven át gyakorolja közjogi feladatát.* Azt jelenti ez, hogy esetleges visszahívás, halálozás esetén részleges pótválasztást kell kitűzni, s akkor a választási elnökségnek működnie kell.

2 A választópolgárok a megye városai-ban és falvaiban mindjárt reggel 7 órakor számosan keresték fel a szavazóhelyiségeket. Sorra érkeztek a jelentések, amelyek tudatták, hogy a vá-

Az erősödő népi, nemzeti egység nevében

Tombácz Imrének, a szegedi városi választási elnökség elnökének válasza:

1 A városi választási elnökség tagjai a választásokat megelőzően az országgyűlési és a tanácsügyi jelölő gyűléseken is ellenőrzéseket végeztek. Ekkor is azt tapasztaltuk, hogy az állampolgárok éltek jogaikkal és kötelességeikkel, s mindenütt teljes volt a törvényesség. A választások napján a városban mindenütt a törvényesség előírásainak megfelelően zajlott le a szavazás. Nyugodtan jelenthetjük, hogy a választásokban közreműködött valamennyi bizottság az előírások szerint végezte kötelességét. A választás is bizonyítja, hogy a szocialista törvényesség életünk fontos része.

2 Már az országgyűlési képviselői és tanácsügyi jelölőgyűléseken is tapasztalhattuk, hogy Szeged lakói igazi gazdaként döntöttek arról, hogy kik képviseljék érdekeiket az országgyűlésben, s az államhatárolom helyi szerveiben. A jelölteknek számos javaslatot tettek arra, hogy mik azok

Politikai fórumok a szavazóhelyiségek körül

Sajo Gyulának, a szegedi járási választási elnökség elnökének válasza:

1 A szegedi járás 30 községében a választási elnökség tagjai egész nap ellenőrzéseket végeztek és megállapították, hogy a szavazás mindenütt a törvényességnek megfelelően zajlott le. A szabályokat betartották mind a szavazóhelyiségek berendezésénél, mind a szavazás rendjében. *Sehol nem volt torlódás,*

Éjszakai in'ertjük

a választási elnökségek irodáiban

be öltözött és úgy ment szavazni. Nem kellett üzengetni választópolgárokért, mind idejében érkeztek a szavazóhelyiségekbe és több községben már a délelőtti órákban lezárhatták az urnákat. Tiszsziget, Újszentiván és Gyálarét lakossága a kora délelőtti órákban szavazott.

3 Több mint kétezer népfrontaktivista és tanács dolgozó vállalt munkát a választás technikai lebonyolításában. *Soha ilyen lelkesedéssel, szakértelemmel, gondossággal nem oldották meg hasonló feladatot.* A beérkezett jelentések ellenőrzése azt bizonyította, hogy az a kétezer ember rendkívül szívesen és nagy hozzáértéssel végezte munkáját. Semmiféle fennakadás nem történt a választás adminisztrációjában, jóllehet több körzetben pótnévjegyzéken is szavaztak, főként az olajkutató munkások, akik nem tudtak állandó lakhelyükre utazni. A Hazafias Népfront nevében is legszíntébb elismerésünket, köszönetünket fejezzük ki ezért a fáradozásért.

Gondolatok a szavazólaphoz

Fiatal házaspár jön ki a szavazóhelyiségből. Megállnak egy percre a Béke utcai iskola folyosóján, aztán elindulnak befelé a többi terem irányába. Összekarolva nézelődnek, s harmadikulén is esatlakozom hozzájuk. Arról beszélgetünk, milyen gondolatok is kísérték az urnába szavazócéduláikat.

A szöke fiatalasszony, Liptai Lászlóné azt mondja, hogy igazán szép és jó életük van, a gondokkal, problémákkal — köztük a lakásra gyűjtéssel — együtt is. Arra szavaztak, hogy hamarosan felépül a „megoldás”. Már befizették az összeget és megkezdődtek a munkálatok a közös telken.

Arra fordul a szó, hogy talán majd abból az új lakásból egyszer ide fog járni az ifjú Liptai is. A fiatalasszony azt mondja, hogy bár őt magát nem érinti közvetlenül, de mint elvet s most már gyakorlatot, egyedülálló és kitűnő tettnék tartja a gyermekgondozási segély rendszerét.

— Nagyszerű dolog — mondja lelkesen az asszonyka —, hogy a kismamákról így gondoskodik az állam.

Urnákkal a betegek között

Komoly, felelősségteljes, s talán egy kicsit megható is volt az Árpád téri iskola 11. számú szavazatszedő bizottságának munkája. Reggel 7 órakor indultak el öten, hogy végigjárják a Tisza-parti klinikákat, hogy a beteg állampolgárok is szavazhassanak.

Az első állomás a Szemklinikára volt. A kórtermekben ünnepélyes csendben fogadták a betegek a bizottságot. Az elsők között szavazott a klinikán lakó orvos házaspár, dr. Polgár József és felesége is. Ők is, és a felkeresett betegek is örömmel fogadták, hogy róluk sem feledkeztek el és külön kijötték a klinikára szavazataikért.

Az I. számú Sebészeti Klinikán első szavazó is akadt. Czako Éva kecskeméti kis-lány betegsége ellenére örömmel szavazott, de azért megjegyezte:

— Szébb lett volna évfolyamtársaimmal, barátainammal együtt menni az első szavazásra, de hát a nagykorúság itt is nagykorúság. Vigasztalodom, lesz még alkalom a következő szavazásokon.

Ugyancsak a Sebészeti Klinikán, betegágyán szavazott dr. Horvai Rezső egyetemi adjunktus. A női kórteremben Selymes Lászlóné pusztamérgesi asszony adta le

Nem találtunk volna alkalmasabb jelöltet

A voks eltűnt az urnában. Sebők Mihály enyhén meghajolt a bizottság felé és „minden jót” köszönéssel lávozott a Nádor utcai nyolcemeletes ház tövében levő óvodából. Az 1-es országgyűlési választókerület hatos körzetének szavazóhelyisége volt ebben a szép épületben. A folyosón megszólítottam: — Ismeri-e a képviselő-jelöltet?

— Személyesen nem ismerem de láttam már több ízben is Szegeden, s olvastam beszédeit az újságban. Nehezen találhattunk volna alkalmasabb jelöltet képviselőnek, ezt mondhatom. Ha

több név lett volna a szavazólapon, én akkor is Apró Antalra adtam volna szavazatomat.

— Miért?
— Igaz kommunistának tartom, aki minden erejével azon fáradozik, hogy előrehaladjunk az egész nemzet javára. A mi városunk ipari fejlődésében is nagy szerepe van, jól tudom.

Amikor Sebők Mihály elköszönt, ennyit mondott még:

— Kell-e jobb példa a város fejlődésére, mint éppen ennek a szavazóhelyiségnek a képe?

G. I.

Móriczektől nyolcan

— Az öreg még nem volt itt? — Móricz Istvánné kérdezte ezt vasárnap reggel fél nyolc tájban a városgazdálkodási vállalat ebédlőjéből átalakított szavazóhelyiségben.

— Majd jön az, csak elvégezte a dolgát — jegyezte meg az egyik családtag, Móricz Antal.

— Hát azért már hajnal óta iparkodhatott volna. — Felesége tetetett zsörtölődéssel fejezte ki férje elmárodása miatti elégedetlenségét. Persze, hogy ugyanakkor megdicsérhesse:

— Itt lögöző az a vállalatnál, de mindennél előbbre való neki a dolog.

A Gyöngytyúk utca 24. szám alatt laknak Móriczek. Régen, még az én fiatalabb koromban, a fábianszebenyi Oncsán ismertem meg őket. Ma is emlékszem a mindig sok apró gyerekre.

— Hányan is, Móricz néni? — Tizenketten. És mind felnőtt, egészségesek is.

— S hogy-hogy itt, Szegeden? — Egy részük ott dolgozik a tsz-ben, mi negyedik éve költöztünk a városba. Anti gépszerező, a felesége

most szavaz életében először. Antal János, a vóm, rakodómunkás, meg itt a lányom is. Heten jöttünk együtt, hogy az öreggel itt találkozzunk. De, ahol van, már észre is vette, hogy itt vagyunk.

— Otthon akkor senki nem maradt? — Dehogynem, az unokák.

— S hogyan élnek, Móricz mama? — Jól, nyugodtan. Most is sokan vagyunk, mint mindig, de a kisgyerekeket leszámítva, mind dolgozik. Nem úgy, mint akkor, hogy az ember is csak néha kapott napszámot.

— Akkor most más szavazni is? — Más? Akkor nekünk nem is lehetett. Azóta úgy alakult, hogy már érdemes is; arra szavazunk, hogy még jobb, még több legyen a munkásnak.

A tizenkét gyerekes munkásszöveg dobja be először a szavazólapot, utána sorban a többiek, mind a nyolcan. Köszönnek, s amikor indulnak, még át is karolják egymás vállát.

K. J.

N. I.

A 18 évesek magabiztosságával

Móravárosban, Szeged legrégibb munkás lakta területén a 18 évesek sorában lépett az urna elé a 18-es választókerületben Varga Jenő, a konzervgyár fiatal villanyszerelője is. Kicsit megilletődve vette át a szavazólapot, majd belépett a fülkébe. Az aktus — a szavazólapok borítékba helyezése és az urnába dobása — egyszerű, de mégis ünnepélyes volt számára. Miért?

— Életemben először történik — mondotta elfogódottan —, hogy beleszólh-

tok a közügyekbe. Érzem, hogy szavamnak, véleményemnek súlya van, mint a többi felnőttnek és a velem egykorú társaimnak is. S külön öröm, hogy ebből az alkalomból emléklappal üdvözölt minket, 18 éveseket a KISZ Központi Bizottsága.

És mire szavazott Varga Jenő? A családjában ő a legfiatalabb. Bátyja és két nővére jóval megelőzték a nagykorúságban és a biztos családalapításban. Szülei postás nyugdíjasok. Amit keres, mind magára költetheti, nem fogadnak el tőle egy fillért sem. Amikor ő született, már bizonyosak voltak a szülei, hogy jobb életük lesz gyermekeiknek, mint nekik volt. A múltat könyvből és elbeszélésekből ismeri Varga Jenő. A jelenre szavazott, amelyre munkájával a jövőjét építi. S ebben olyan bizonyos, mint abban, hogy a közélet dolgaiba ezután már ő is beleszólhhat.

H. M.

L. F.

Galambos Gábor egyetemi hallgató átveszi az első szavazóknak járó KISZ-emléklapot

Kedves jelenet Újszegeden, az 52. kerületi választókerület szavazóhelyiségében: az anyák gyermekeikkel együtt érkeztek, hogy éljenek állampolgári jogaikkal